

НЕДЕЉА 13. ПО ДУХОВИМА

Tone 5th Ep. 215 (2Cor. 1:21-24)(Gal.6:11-18)
Gospel: Mt. 89 (22:1-14)Jn.9(3:13-17)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
Sep. 13TH 2020-Aug. 31TH 2020*

Почетак црквене године (или: начало индикта)

Први Васељенски Сабор определио је, да се година црквена почиње првога септембра. Месец септембар је био код Јевреја почетак нове грађанске године (2 Мојс. 23, 16), месец збирања плодова и приношења жртви благодарности Богу. У време овога празновања Господ Исус је ушао у синагогу у Назарету, отворио књигу пророка Исаије и прочитао речи: "Дух је Господњи на мени; за то ме помаза да јавим еванђеље сиромасима; посла ме да исцелим скрушене срцем; да проповедам заробљенима отпуштење и слепима прозрење; да отпустим потлачене; да огласим годину милости Господње" (Лк. 4, 18-19; Ис. 61, 1-2). Још је овај месец септембар знаменит у историји хришћанства што у њему цар Константин Велики одржа победу над Максенцијем, непријатељем вере Христове, а тој победи следоваше слобода хришћанске вероисповести у целој римској царевини. Дуго времена је и грађанска година у хришћанском свету рачуната као и црквена од првог септембра; па се је она пренела на први јануар најпре у западној Европи, а потом и у Русији у време Петра Великог, и у остале православне земље.

New Martyrs of Jasenovac (1941-1945)

The martyrs are commemorated together on September 13, although a number of them are also commemorated separately, as the dates of their martyrdom are known. This is a particularly poignant icon, because we have still among us survivors of the Ustasha terror of World War II, and many whose loved ones found martyrdom. Moreover, it is

an important icon inasmuch as it will witness not only to the faith of these martyrs, but also to the genocide of Serbs itself, which many ignore, forget or deny having occurred. A vast sea of haloed martyrs stands before a background showing the Jasenovac concentration camp in the upper left corner, with ominous grey walls, barbed wire and watchtowers. The Churches of Jasenovac (destroyed, sadly, twice now by Croats) and Glina (burnt to the ground with 500 Serbs in it) are shown centrally, while the upper right corner shows one of the many caves of Lika, Dalmatia, Bosnia or Hercegovina that became the graves of numerous innocents. In the lower foreground is a river perhaps the Sava, the Una, the Vrbas, or the Drina, all of which carried the tortured bodies. They bear crosses and appear peaceful, as they have accepted their martyrdom. The standing figures in the foreground are identified individually with an inscription in their halo... What touches many of us when we contemplate this fresco is that these Holy New-Martyrs are every man: a peasant, a student, a teacher with her pupils, a nun, an old woman, a priest, a bishop, a child. All of them were killed for the simple fact that they were baptized in and lived by the Orthodox faith. For this, they are crowned with martyrdom; Christ blesses them, while on either side St. John the Baptist and St. Sava intercede on their people's behalf.

**НЕКА ЈЕ БОГОМ БЛАГОСЛОВЕНА НОВА ШКОЛСКА
2020/2021. ГОДИНА**

Духовном бригом и благословом Српске Православне Цркве то јест Његовог Преосвештенства Епископа Лонгина, у недељу **20. септембра 2020. године** Господње у нашем храму Св. Саве, отац Миле служиће, молебан (молитва) призива благослова Бога нашега – Оца и Сина и Светога Духа за успешну

и плодносну наступајућу школску годину.

Такође, у Петак **18. Септембра у 6:00 сати увече вечерње и призив Светога Духа,** а у наставку регистрација деце за нову школску 2020/2021 годину. Детаљне информације прочитајте у данашњем писму наше учитељице и администратора недељне школе Енђи. Хвала и видимо се ускоро!

ЗА РАЗМИШЉАЊЕ:

Са шумом и бешчешћем погибоше бучни јеретици. И сама њихова смрт показује гњев Божји на њих због лажи коју распростираху и досаде коју цркви Божјој причињаваху. Арије, пошто би осуђен у Никеји, дође једнога дана цару Константину и мољаше цара, да буде опет примљен у цркву. Цар га упита, да ли верује Никејском Символу Вере, а он,

лукави, држаше у недрина хартију са исписаним својим јеретичким зловеријем, и ударајући се руком по прсима говораше цару: „тако верујем“. Цар помисли, да се Арије раскајао, и посла га патријарху Александру да га прими у цркву. Александар никако не хте примити Арија знајући да он лаже. Но цар одреди један дан недељни када се Арије имаше увести у велику цркву. Уочи тога дана патријарх свети мољаше Бога, да узме његову душу пре него што се богохулни јеретик уведе у цркву. Када освану одређена недеља патријарх беше на служби у цркви, а Арије се са царским људима и својим једномишљеницима упути у цркву. Када стигоше на трг Константинов, на једанпут га стиже нека мука и у духу и у телу, и он потражи место за телесну нужду. Ту на тргу беше такво једно јавно место, и он се упути тамо. Његова пратња чекаше га дуго и поста нестрпљива од чекања. Када одоше неки да виде, шта је са Аријем, нађоше овога у смрадnome месту мртва, са целом утробом просутом напољу, у нечистоји и крви.